

Sygn. akt IV Kz 561/22

P O S T A N O W I E N I E

Dnia 5 maja 2022 roku

Sąd Okręgowy w Szczecinie w IV Wydziale Karnym Odwoławczym
w składzie:

Przewodniczący: SSO Małgorzata

Protokolant: Klaudia

po rozpoznaniu w sprawie **Łukasza**
podejrzanego o czyn z art. 62 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu
narkomanii
zażalenia wniesionego przez obrońcę podejrzanego
na postanowienie Sądu Rejonowego Szczecin-Centrum w Szczecinie
z dnia 6 kwietnia 2022 r. sygn. akt V Kp 312/22
w przedmiocie przedłużenia tymczasowego aresztowania
na podstawie art. 437 § 1 i 2 kpk

p o s t a n o w i ł:

zmienić zaskarżone postanowienie poprzez:

- wyeliminowanie z jego podstawy przepisu art. 258 § 1 pkt 2 kpk;
- **uzupełnienie jego sentencji na podstawie art. 257 § 2 kpk o zastrzeżenie, że stosowane wobec Łukasza tymczasowe aresztowanie zostanie uchylone, jeżeli w terminie do dnia 19 maja 2022 roku zostanie złożone poręczenie majątkowe w postaci środków pieniężnych w kwocie 50.000 (pięćdziesięciu tysięcy) złotych.**

U Z A S A D N I E N I E

Sąd Rejonowy Szczecin-Centrum w Szczecinie postanowieniem z dnia 6 kwietnia 2022 roku w sprawie o sygn. akt V Kp 312/22 przedłużył wobec Łukasza tymczasowe aresztowanie na okres 3 (trzech) miesięcy tj. do dnia 19 lipca 2022 r. godz. 19:00, przyjmując za podstawę rozstrzygnięcia art. 249 § 1 kpk, art. 250 § 2 kpk oraz art. 258 § 1 pkt 1 i 2 kpk i art. 258 § 2 kpk.

Zażalenie na powyższe postanowienie wniósł obrońca podejrzanego zaskarżając je

w całości i zarzucając:

1. obrazę przepisów postępowania, która miała wpływ na treść zaskarżonego rozstrzygnięcia, tj.:

a) art. 258 § 1 pkt 1 i 2 kpk poprzez błędne przyjęcie, że:

- w przedmiotowej sprawie zachodzą przesłanki uzasadniające dalsze stosowanie względem podejrzanego najsurowszego środka zapobiegawczego,
- zachodzi wobec podejrzanego Łukasza Muchli dalsza obawa utrudniania postępowania karnego w postaci matactwa lub ukrycia się,

b) art. 257 § 1 kpk poprzez bezpodstawne przyjęcie, że dla dalszego zabezpieczenia prawidłowego toku postępowania konieczne jest stosowanie izolacyjnego środka zapobiegawczego;

2. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, który miał wpływ na treść zaskarżonego rozstrzygnięcia, polegający na uznaniu, że w sprawie występują okoliczności uzasadniające dalszą izolację podejrzanego, a środki o charakterze wolnościowym nie zabezpieczą w sposób prawidłowy postępowania.

Podnosząc takie zarzuty skarżący wniósł o uchylenie tymczasowego aresztowania, względnie poczynienie w treści postanowienia zastrzeżenia, że tymczasowe aresztowanie zostanie uchylone po wpłaceniu przez rodzinę podejrzanego poręczenia majątkowego w wysokości 30.000 zł.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie obrońcy podejrzanego okazało się zasadne o tyle, że doprowadziło do zmiany zaskarżonego postanowienia poprzez wyeliminowanie z jego podstawy przepisu art. 258 § 1 pkt 2 kpk oraz zastrzeżenie zamiany tymczasowego aresztowania na poręczenie majątkowe w razie uiszczenia kwoty 50.000 zł w terminie dwóch tygodni.

Sąd odwoławczy dokonując kontroli instancyjnej w całości zaaprobował stanowisko Sądu I instancji, że została spełniona ogólna przesłanka stosowania środków zapobiegawczych, o której mowa w art. 249 § 1 kpk. Na duże prawdopodobieństwo, że podejrzany popełnił zarzucany mu czyn wskazują dowody szczegółowo wymienione we wniosku prokuratora o przedłużenie tymczasowego aresztowania wobec podejrzanego, jak też wymienione w treści zaskarżonego postanowienia, a czego skarżący zresztą nie kwestionował.

Odnosząc się z kolei do kwestii przesłanek szczególnych stwierdzić należało, iż rację miał skarżący zarzucając brak obawy matactwa ze strony podejrzanego. Słusznie wskazał obrońca Łukasza, że postępowanie przygotowawcze znajduje się na końcowym

jego etapie, a większość dowodów została już przeprowadzona. Zasadnie podniósł również, że te dowody, na które jeszcze trwa oczekiwanie są tego rodzaju, że podejrzany nie ma możliwości wpłynięcia na ich treść, nie sposób bowiem przyjąć, że byłby w stanie oddziaływać na biegłych, którzy wydają w tej sprawie opinie.

Zasadnie z kolei Sąd Rejonowy w podstawie prawnej swojego postanowienia powołał art. 258 § 2 kpk, albowiem podejrzanemu w istocie grozi surowa kara, której realność wymierzenia wynika nie tylko z ustawowego zagrożenia ale przed wszystkim znacznego stopnia społecznej szkodliwości zarzuconego mu czynu, która wynika z ilości i różnorodności substancji psychotropowych i środków odurzających, które podejrzany miał posiadać.

Zagrożenie z kolei taką karą może stanowić dla podejrzanego dostateczną motywację do podjęcia działań zmierzających do jej uniknięcia poprzez podjęcie ucieczki lub ukrycia się. Obawy tej nie eliminuje to, że Łukasz pozostaje w stałym związku partnerskim, nie posiada on bowiem stałej pracy, majątku o większej wartości, ani zobowiązań tego rodzaju, że eliminowałyby obawę zmiany przez niego miejsca pobytu na nieznane organom ścigania.

Mając jednak na uwadze, że w toczącym się postępowaniu organy ścigania dysponują stałym i w zasadzie nie powiększającym się materiałem dowodowym, który został należycie utrwalony, uznać należało, że nie istnieje już bezwzględna konieczność stosowania wobec Łukasza tymczasowego aresztowania. Skutecznym instrumentem zabezpieczenia prawidłowego toku postępowania karnego w tych okolicznościach może być również środek o charakterze wolnościowym, taki jak poręczenie majątkowe. Ważnym jest przy tym jednak aby kwota poręczenia majątkowego została faktycznie złożona, a jej wysokość była dla podejrzanego na tyle istotna aby powstrzymać go od podejmowania działań destabilizujących prawidłowy tok procesu. W ocenie Sądu Okręgowego kwota poręczenia ustalona na poziomie 50.000 zł czyni zadość wskazanym wyżej wymaganiom, jest to bowiem istotna wartość majątkowa, w szczególności uwzględniając stan majątkowy podejrzanego.

Tak argumentując, Sąd Okręgowy orzekł jak na wstępie.